

hier en Ginder

Van de
Redactie

MISSIETHUISFRONT

BERGHAREN - HERNEN - LEUR

Het huis, dat U hierboven ziet en dat voor ons wederom is geschilderd door Ria B., is de ouderlijke woning van zuster Hilaria Derks uit Hernen. Het is bijzonder fraai en schilderachtig gelegen tegen het Hernense bos. Het zal een verrassing zijn voor de zuster, die zelf ook voor een verrassing zorgde, zoals ge op blz. 33 kunt lezen.

We hebben ditmaal weer voldoende stof om ons blaadje te vullen en hopen gauw weer bij U te zijn met het septembernummer.

De laatste gift, die binnenkwam, was er een van f. 10,- en nog wel van een z.g. andersdenkende. Hiervan is de helft bestemd voor het dak van pater Buijs en de andere helft voor timmermateriaal van pater Verheijen. Dubbel dank voor deze gift, die een buitengewoon voorbeeld is.....

Voorzover U dit nog niet weet, moeten wij U nog op de hoogte stellen van het vertrek van zuster Angeli, de zuster van de eerste klas van de meisjesschool. Ze is met pensioen gegaan en zowel kinderen als ouders zien deze bijzonder sympathieke, zorgelijke en ijverige zuster zeer node vertrekken.

In haar plaats is juffrouw Verbruggen uit Hernen benoemd, terwijl meester Derks aan de jongensschool wordt vervangen door meester

Megens uit Drutan. Ook Hernen zoekt 'n nieuwe Cikungu Cath. Parish, P.O. Kazimule
DE REDACTIE: W. Soeter, A.v. Duifhuizen, Jr. Gelden Northern Rhodesia B.S. AFRIKA.

Iemand, bij wie de verjaardagswensen van Hier en Ginder wegens vacantie meestal te laat komen, is pater Buijs in Noord-Rhodesië. Ze zijn daarom echter

niet minder hartelijk gemeend en het verjaardagscadeau is al lang onderweg en zal hem wellicht al hebben bereikt. Op 4 september wordt pater Buijs 43 jaar en we wensen hem met deze dag van harte proficiat. De verjaardagswensen van de bekende adressen uit Bergharen zullen wel op tijd zijn, terwijl nu voortaan de meeste brieven zullen gaan komen uit het bejaardenhuis te Winssen, waar Moeke Buijs en tante Stien zich gevestigd hebben en het goed maken.

Het adres luidt: Rev. H. Buijs W.F. Cikungu Cath. Parish, P.O. Kazimule Northern Rhodesia B.S. AFRIKA.

In Maasbommel auto op scooter: 1 dode

MAASBOMMEL — Maandagavond vond er te Maasbommel een verkeersongeval plaats met dodelijke afloop. De heer v.d. B. uit Deest, leraar te Beneden-Leeuwen reed te Maasbommel met zijn scooter op de kruising Kapelstraat-Hoogstraat tegen een personenwagen op. V.d. B. werd ernstig gewond. Nadat dokter Buys eerste hulp had verleend, werd het slachtoffer zwaar gewond naar het St. Radboudziekenhuis te Nijmegen overgebracht, waar hij later op de avond aan de opgelopen verwondingen is overleden.

zeer gewaardeerd. Hij was een dankbare hulp, wiens heengaan ons dan ook diep heeft geschokt. Een veelbelovend leven werd plotseling afgebroken. We vragen niet naar het WAAROM, we denken aan hetgeen pater Verheijen in ons vorig nummer schreef: God heeft een andere economie! De bestemming, die hij geeft, wijkt vaak af van onze bedoelingen, maar we leggen ons bij Zijn onwrikbare besluiten neer in de overtuiging, dat Zijn bedoelingen altijd goed zijn.

Betreurd door zijn verloofde en familie is Wim nu overgegaan naar een beter leven, naar een hoger plan om daar Gods wil te volbrengen. Je daar aan te kunnen overgeven, is moeilijk, valt onmenselijk zwaar, maar geeft uiteindelijk voldoening en berusting aan degenen, die hem zo dierbaar waren en die nu achter blijven. We wensen hen allen sterkte in deze moeilijke dagen, die alleen te dragen zijn met een sterk geloof en heilige overtuiging.

Moge hij rusten in vrede...

Missie in de Congo

Pater P. van Run uit Wijchen/Horsen mocht op zondag, 18 augustus j.l. in de parochiekerk van Bergharen preken en collecteren (heel persoonlijk) voor zijn missie in de Congo. In Hernen deed hij dit al enkele zondagen eerder en zodoende hebben beide parochies ook weer een aparte bijdrage geleverd voor de missie.

Uit de preken van pater van Run is wel duidelijk naar voren gekomen, dat hij ondanks het feit, dat hij niet uit onze gemeente afkomstig is - toch veel belangstelling heeft voor Hier en Ginder en hij heeft dan ook beloofd in ons blad te zullen gaan schrijven, waarvoor hij de opgehaalde gelden t.z.t. in de missie zal gaan besteden. Vanzelfsprekend zijn ook zijn artikelen welkom en we wensen hem bij zijn terugkeer goede reis en veel succes in de missie van Congo.

NORIAM

ongeval kwam op jonge leeftijd om roek uit Deest. Er lukken, waar we geen beden, doch ditmaal hier en Ginder toch vaak behulpzaam is atie en wiens handes vaak op hun adres tijd bereid om bij werd hij door ons

Nog wat nafeesten

We behoeven niet meer uitvoerig in te gaan op het 25-jarig priesterfeest van pater van Oss, dat op zo'n luisterrijke wijze op zondag, 11 augustus, in Bergharen werd gevierd. In de Gelderlander van 12 augustus hebt U het verslag er van kunnen lezen, terwijl we aan enkele missionarissen, die deze krant niet hebben, een krantenknipsel, compleet met foto, zullen toezenden.

Pater van Oss zelf heeft ons een reactie toegezegd, die we hopelijk in ons volgende nummer kunnen plaatsen. Op 12 oktober denkt hij met het Italiaanse transportschip Aurelia weer naar Australië te vertrekken.

We brengen nu als nafeest nog wat korte reacties - haast het artikel van zuster Antonine (Anna van Oss) - en dingen, die ons opvielen.

In de vroege morgen van het feest hebben er 'n paar getracht twee vlaggen te planten in de twee regenpijpen van het OSSEHuis, maar een van de pijpen zat verstopt, Roos ten spijt, die op dit aloude gebruik had geattendeerd.

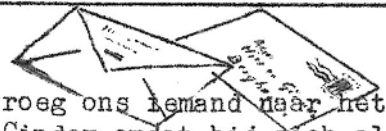
Toen E..., die ook kwam feliciteren, van zuster Antonine de opmerking kreeg, dat ze hem nog gekend had, toen hij in de box (of boks) zat, wist E... erg ad rem te antwoorden, dat hij daar nog in zat.....

Een buitenstaander, die belangstelling had voor dit feest, vroeg ons of die drie zusters een drieling waren. We hebben zijn vraag ontkennend moeten beantwoorden, waarop hij zei, dat hij wel kon zien, dat ze toch alle drie uit een OSSENstal kwamen. Ons tweede antwoord was bevestigend...

De dag na de feestdag was het een nafeest voor de (oudere) neven en nichten van de jubilaris en we hebben ergens kunnen lezen, dat het een feest is geweest van OSSen en LAMmeren, van BERGen en KISTen, van HOEF en van NAGELS, van Zammeren en van DIJK...

adres

Vorige week vroeg ons iemand naar het adres van Hier en Ginder, omdat hij zich als abonnee wilde melden. Hij had ons blad al vaak gelezen, maar nog nooit een adres gevonden. We maken het voor U erg gemakkelijk: schrijf maar aan: Hier en Ginder Bergharen, Hernen-Leur en Uw post komt op het juiste adres terecht, dank zij de post. En weer dank zij de post ontvangt U daarna maandelijks nieuws uit de missie en van ons.

† IN MEMORIAM

Door een noodlottig ongeval kwam op 5 augustus j.l. op 26-jarige leeftijd om het leven Wim van den Broek uit Deest. Er gebeuren dagelijks ongelukken, waar we geen aandacht aan kunnen besteden, doch ditmaal is het iemand, die voor Hier en Ginder toch iets betekend heeft, die vaak behulpzaam is geweest in de administratie en wiens handschrift de buitenabonnees vaak op hun adres hebben kunnen zien. Altijd bereid om bij drukte bij te springen, werd hij door ons zeer gewaardeerd. Hij was een dankbare hulp, wiens heengaan ons dan ook diep heeft geschokt. Een veelbelovend leven werd plotseling afgebroken. We vragen niet naar het WAAROM, we denken aan hetgeen pater Verheijen in ons vorig nummer schreef: God heeft een andere economie! De bestemming, die hij geeft, wijkt vaak af van onze bedoelingen, maar we leggen ons bij Zijn onwrikbare besluiten neer in de overtuiging, dat Zijn bedoelingen altijd goed zijn.

Betreurd door zijn verloofde en familie is Wim nu overgegaan naar een beter leven, naar een hoger plan om daar Gods wil te volbrengen. Je daar aan te kunnen overgeven, is moeilijk, valt onmenselijk zwaar, maar geeft uiteindelijk voldoening en berusting aan degenen, die hem zo dierbaar waren en die nu achter blijven. We wensen hen allen sterkte in deze moeilijke dagen, die alleen te dragen zijn met een sterk geloof en heilige overtuiging.

Moge hij rusten in vrede...

Missie in de Congo

Pater P. van Run uit Wijchen/Horssen mocht op zondag, 18 augustus j.l. in de parochiekerk van Bergharen preken en collecteren (heel persoonlijk) voor zijn missie in de Congo. In Hernen deed hij dit al enkele zondagen eerder en zodoende hebben beide parochies ook weer een aparte bijdrage geleverd voor de missie.

Uit de preken van pater van Run is wel duidelijk naar voren gekomen, dat hij ondanks het feit, dat hij niet uit onze gemeente afkomstig is - toch veel belangstelling heeft voor Hier en Ginder en hij heeft dan ook beloofd in ons blad te zullen gaan schrijven, waarvoor hij de opgehaalde gelden t.z.t. in de missie zal gaan besteden. Vanzelfsprekend zijn ook zijn artikelen welkom en we wensen hem bij zijn terugkeer goede reis en veel succes in de missie van Congo.

Nog wat nafeesten

We behoeven niet meer uitvoerig in te gaan op het 25-jarig priesterfeest van pater van Oss, dat op zo'n luisterrijke wijze op zondag, 11 augustus, in Bergharen werd gevierd. In de Gelderlander van 12 augustus hebt U het verslag er van kunnen lezen, terwijl we aan enkele missionarissen, die deze krant niet hebben, een krantenknipsel, compleet met foto, zullen toezenden.

Pater van Oss zelf heeft ons een reactie toegezegd, die we hopelijk in ons volgende nummer kunnen plaatsen. Op 12 oktober denkt hij met het Italiaanse transportschip Aurelia weer naar Australië te vertrekken.

We brengen nu als nafeest nog wat korte reacties - haast het artikel van zuster Antonine (Anna van Oss) - en dingen, die ons opvielen.

In de vroege morgen van het feest hebben er 'n paar getracht twee vlaggen te planten in de twee regenpijpen van het OSSEHuis, maar een van de pijpen zat verstopt, Roos ten spijt, die op dit aloude gebruik had geattendeerd.

Toen E..., die ook kwam feliciteren, van zuster Antonine de opmerking kreeg, dat ze hem nog gekend had, toen hij in de box (of boks) zat, wist E... erg ad rem te antwoorden, dat hij daar nog in zat....

Een buitenstaander, die belangstelling had voor dit feest, vroeg ons of die drie zusters een drieling waren. We hebben zijn vraag ontkennend moeten beantwoorden, waarop hij zei, dat hij wel kon zien, dat ze toch alle drie uit een OSSENstal kwamen. Ons tweede antwoord was bevestigend...

De dag na de feestdag was het een nafeest voor de (oudere) neven en nichten van de jubilaris en we hebben ergens kunnen lezen, dat het een feest is geweest van OSSen en LAMmeren, van BERGen en KISTen, van HOEF en van NAGELS, van Zummeren en van DIJK...

adres

Vorige week vroeg ons iemand naar het adres van Hier en Ginder, omdat hij zich als abonnee wilde melden. Hij had ons blad al vaak gelezen, maar nog nooit een adres gevonden. We maken het voor U erg gemakkelijk: schrijf maar aan: Hier en Ginder Bergharen, Hernen-Leur en Uw post komt op het juiste adres terecht, dank zij de post. En weer dank zij de post ontvangt U daarna maandelijks nieuws uit de missie en van ons.

De drie OSjes

Ook al naar huis

Een van de Osjes, die we op 11 augustus hebben kunnen bewonderen, schrijft ons na afloop van het grote feest het volgende:

"Als ik direct geschreven had, dan waren drie vellen van Hier en Ginder niet voldoende. Daarom heb ik alles maar wat laten bezinken. Er is nu wel voldoende herkauwd en "gekout" (=gezellig gepraat, red.) om nu onze indrukken van Bergharen op papier te zetten. Ik doe dat in naam van OSJE I, II en III, zoals ze in het klooster ons wel eens noemen. We hebben al 't mooie en goede, wat Bergharen onze Heerbroer en zijn familie heeft geboden, niet langs onze kouwse kleren af laten lopen. Van alles en iedereen straalden zoveel warmte en goedheid en gezelligheid uit. Mij persoonlijk heeft het meest getroffen die saamhorigheid, de parochiegeest, waardoor iedereen meegeholpen heeft en meegeleefd. Het was te zien aan de versiering, waaraan alle zorg was besteed en niet het minst aan de gezichten van groten en kleinen. Het was te horen aan de muzieklanken in en buiten de kerk, aan de speeches, waarin zoveel moois werd gezegd (Of 't allemaal waar was...?) Het was te voelen aan alles. Het gekste is nog, dat we 't helemaal niet gek gevonden hebben. We voelden ons thuis, niet alleen thuis in de Molenweg en in de tent, maar ook buiten en op straat. Ik prijs me gelukkig te stammen uit een parochie, die in alles groot is, waarin een kleine parochie groot kan zijn. Ik geloof zeker, dat Hier en Ginder daar een groot aandeel in heeft. Het contact met Ginder heeft meer contact met Hier onder elkaar tot gevolg.

Alle mensen, die op de een of andere manier (al was 't maar door aanwezig te zijn) meegeholpen hebben om het feest zó te doen slagen, zeggen wij van harte dank. Maar heel bijzonder aan U voor de Hier en Ginders (vooral die van juli) voor de zeer mooi verzorgde en geestige feestgids, voor het verslag in de krent, voor de vriendschap en hartelijkheid, waarop U onze familie getraceerd hebt. Het heeft ons echt getroffen. Wilt U onze dank overbrengen? Ook nog extra aan de dichter, de tekenaar, aan Ria Br... enz. Ik vind het allemaal geweldig, omdat ik weet hoeveel tijd en moeite en zorg zo iets meebrengt. Wij zullen heel ons leven met veel dankbaarheid en genoegen terugdenken aan 11 augustus 1963.

Ik wens U Gods beste zegen toe bij al Uw werk. Veel groeten en nogmaals dank aan heel Bergharen namens de drie zusters van Oss, Zr. Antonine Mill."

"In de laatste Hier en Ginderblaadjes heb ik met plezier gelezen over de vele missionarissen en missiezusters vacatiegangers, die allemaal zo weer eens eventjes hun vaderland en familie en bekenden komen bezoeken. Ik kreeg zo het gevoel, dat ik een achterblijver ben. EN DAAROM KOM IK NU OOK MAAR EENS NAAR HOLLAND," aldus zuster Hilaria Derks uit Hernen. U ziet lezers, de ene verrassing volgt de andere. Zuster Hilaria komt echter niet op vacantie, ze komt om te werken in Bussum, ofschoon.... ze gaat nu zelf weer verder: "ik het zelf wel erg plezierig vind. De zaak zit zo: Wij hebben in onze Congregatie visite gehad van een Hollandse Franciscanenpater. En als besluit van deze visite gaan er in de Congregatie verschillende veranderingen gebeuren, te veel om op te noemen, maar een er van wil ik toch vertellen. Het St. Olavshuis in Bussum, dat tot nu toe ons postulantenhuis was, zal als zodanig opgeheven worden. Ons vroegere moederhuis hier in Bergen (Noorwegen) wordt juist dezer dagen (ze schreef op 28 juli) verplaatst naar een nieuw moederhuis aan de grens van de stad. En het vroegere moederhuis zal dan het postulantenhuis worden. Alle postulanten, waar ook vandaan, -we hebben momenteel één Duitse en twee Ierse- worden dan in dit postulantenhuis in Bergen opgenomen. De zusters, die in Bussum zijn, komen begin augustus terug naar Noorwegen. Op 5 augustus (dat zit er intussen op, red.) zal onze algemene Overste samen met de Generaalcoonoom van de Congregatie, die hier in Florida woont, naar Holland vertrekken, om de zaak in het St. Olavshuis te bekijken, te beraadslagen en te beslissen. Op 7 augustus zal Moeder Hildegardis van Florida, die per 1 augustus als Overste heen gaat, ook naar Bussum vertrekken om een handje te helpen. En nu vroeg ze mij of ik, terwijl ik nog vacantie had (ze is intussen kleuterleidster geworden, red.) enige weken mee naar Bussum wou gaan. Moeder zei nog: Je doet er de Congregatie een heel grote dienst mee! Nu ik was meteen bereid om die grote dienst te bewijzen! Wij reizen per boot en komen 9 augustus in Rotterdam aan. Ik ben er ook wel zeker van, dat ik, voor ik in september weer naar Noorwegen vertrek, ook nog even mijn familie en het graf van mijn overleden vader mag bezoeken. En als ik toch zo ver kom, ga ik niet naar Noorwegen voor ik even de Kapel van O.L.Vrouw ter Nood Gods heb bezocht!"

We hopen sr. Hilaria gauw te ontmoeten!

Ge kunt nooit weten...

Om te beginnen zouden we tegen de Weteringvisserij willen zeggen: houdt goede moed. U hoort er wel meer van...

Ge kunt nooit weten.

De damesdrumband gaat weer op concours. Het wordt een waagstuk: proberen om weer een eerste prijs te halen, om weer een afdeling hoger te komen, in de afdeling Uitmuntendheid. Het zal een zwaar geval worden, maar moed is er wel. Nu nog succes... We wachten af tot zondag, 8 september a.s., in Eefde bij Zutphen. Zal er de hoogst geplaatste damesdrumband van ons land dan weer in slagen? Ge kunt nooit weten...

Het nieuwe bejaardentehuis te Winssen, de Overmarsstichting, is 'n paar weken geleden in gebruik genomen door ruim vijftig bejaarden. Hiertoe behoren ook enkele Bergharenaren, die het daar best naar hun zin hebben. De officiële opening wordt waarschijnlijk nog deze herfst verricht en omdat er ook wat van Bergharen bij hoort, zal er van deze zijde ook wel belangstelling voor bestaan. Misschien komen we er zelf ook nog wel eens terecht... Ge kunt nooit weten...

In Harnen viert de konijnenfokkerij hoogtij. Men meent zelfs, dat zoiets met één soort ook wel zal gaan. Ze danken daar zeker: ge kunt nooit weten...

Nu we toch bezig zijn met huisdieren, kunnen we ook wel vertellen, dat in Harnen in oktober de laatste duif uit wil vliegen. Maar duiven, die uitvliegen, komen instinctmatig ook weer terug en brengen dan gezelschap mee. De rue de pantalon kan er zich op gaan voorbereiden, want... ge kunt nooit weten...

De vacatie zit er voor de meeste mensen op. De scholen zijn weer begonnen en het weer komt ook weer. Het weer was er overigens wel, toen de bouwvakkers vacatie hadden. Het hield ook nog even aan, maar kort daarna was het me het weertje wel of het weertje niet, want de kampeers veranderen in krampeers. Enkelens spaarden wat dagen op voor betere tijden, want... ge kunt nooit weten...

De voetbal is ook weer gaan ralliën en we zijn benieuwd, wat Hernani en Uni er van gaan maken. We wensen ze maar vast toe, dat ze allebei kampioen van hun afdeling worden... Ge kunt nooit weten...

Ge kunt nooit...

We moeten U ook nog vertellen, dat de toekomst voorspellen duurder is dan een dokter denkt. We willen het ook eens gaan proberen... Ge kunt nooit weten...

Dorus van der Zwalum heeft vanwege zijn werkzaamheden voor de Onderlinge Paardenverzekering (Hij was meer dan 40 jaar secretaris-penningmeester) van H.M. de Koningin via de burgemeester de eremedalje in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, ontvangen. Bij gebrek aan een gewone jas - hij ligt met een gebroken been in het ziekenhuis - kreeg hij de versierselen gespeld op zijn pyamajas, maar was er niet minder vereerd mee. Hij zal dat sierwerk nu wel netjes in het laatje van het nachtkastje hebben gelegd of is het al naar Bergharen verhuisd?... Ge kunt nooit weten...

Burgerlijke Stand

GEBOREN: 31 juli: v. Dijk, Elisabeth C.J.M. Bhrn.

vader: G.J., moeder: Manders, J.M.

8 aug.: Ruijs, Woltherus Karel A.G. Bergharen

vader: K.P., moeder: Wattenberg, W.C.

22 aug.: Wesselink, Berend J. Bergharen

vader: G.J., moeder: Schipper, M.C.

30 aug.: v. Summeren, Franciscus C.G. Bergharen

vader: M.P.J., moeder: Jansen, A.M.

30 aug.: Weeren, Wilhelmina C. Harnen

vader: P.G., moeder: Jansen, M.W.

OVERLEDEN: geen

HUW. AANGIFTEN: 31 juli: v.d. Akker, Wilhelmus M.

27 j. Bergharen en vd. Heutel, Petronella M.A., 25 j. te Leur (Achterloo)

1 aug.: Theunissen, Wilhelmus Th.H., 26 j. te

Wijchen en Loeffen, Antonetta J.M., 32 j., Harnen

7 aug.: de Groot, Jacobus B., 24 j. te Wijchen

en Coppes, Gerarda S., 22 j. te Bergharen

23 aug.: Beenen, Jelle K., 25 j., Dalem gem. Vuren

en Greup, Maria J., 24 j. Bergharen

28 aug.: v.d. Weerden, Allardus W., 32 j., Afferden

en v. Boek, Jacoba G., 26 j. te Bergharen

HUWELIJKEN: 14/24 aug. v.d. Akker en v.d. Heu-

vel (zie aang.)

21 aug. (wettelijk): de Groot en Coppes (aang.)

NIUW-GUINEA

Pater Verheijen, van wie we nog wat tekst uit vorige brieven hebben liggen, meldde, dat hij sinds mei geen post meer van hier ontving. Hopelijk gaat dat spoedig beter. Zelf schreef hij op 15 aug., dat de eerste vijf bekeerlingen zijn gedoopt na 5½ jaar missie. Deze worden nu als helpers uitgezet op de buitenposten en zijn voor dat missiegebied in Nieuw-Guinea een belangrijke aanwinst.